

**Beroep ingesteld op 8 maart 2011 — Europese Commissie/
Koninkrijk België**

(Zaak C-122/11)

(2011/C 160/13)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Kreuzschitz en G. Rozet, gemachtigden)*Verwerende partij:* Koninkrijk België**Conclusies**

- vaststellen dat, door slechts vanaf 1 augustus 2004 een einde te hebben gesteld aan de verblijfsvoorwaarde die een beletsel vormde voor de indexering van pensioenen van Europese burgers en van burgers van de EER die niet verbleven in een land dat een wederkerigheidsovereenkomst met België had gesloten en door geen einde te hebben gesteld aan de discriminatie die dezen hebben geleden aangezien hen gedurende heel de periode voorafgaand aan 1 augustus 2004 een deel van hun pensioen werd ontzegd, het Koninkrijk België de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 4 en 7 van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ⁽¹⁾, en krachtens de artikelen 18 en 45 VWEU waarin het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit is neergelegd;
- het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert aan dat de nationale regeling een discriminatie doet ontstaan tussen eigen staatsburgers en staatsburgers van andere lidstaten aangezien zij slechts aan deze laatste een voorwaarde van verblijf op het grondgebied van een van de lidstaten of van een land dat met België een wederkerigheidsovereenkomst heeft gesloten, oplegt ten einde in aanmerking te komen voor de indexering van hun pensioen voor de periode voorafgaand aan 1 augustus 2004.

De Commissie voert bovendien aan dat bovenvermelde verordening (EG) nr. 883/2004 niet langer voorziet in de voorwaarde van verblijf op het grondgebied van een lidstaat om zich te kunnen beroepen op het beginsel van gelijke behandeling. De personen op wie deze verordening van toepassing is, kunnen dus om de toepassing van dit beginsel verzoeken, zelfs indien zij in een derde staat verblijven. Een staat mag dus indexeringen van pensioenen niet aan zijn eigen staatsburgers voorbehouden, maar moet deze tevens verlenen aan gepensioneerden die in een derde staat verblijven.

Ten slotte kunnen de redenen die de Belgische autoriteiten aanvoeren ter rechtvaardiging van de onmogelijkheid om de gewijzigde wetgeving met terugwerkende kracht toe te passen, met name het gewettigd vertrouwen, de praktische moeilijkheden en de financiële gevolgen, niet worden aanvaard.

⁽¹⁾ PB L 166, blz. 1, rectificatie PB L 200, blz. 1.

**Beroep ingesteld op 25 maart 2011 — Europese
Commissie/Franse Republiek**

(Zaak C-145/11)

(2011/C 160/14)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Šimerdová en A. Marghelis, gemachtigden)*Verwerende partij:* Franse Republiek**Conclusies**

- vaststellen dat de Franse Republiek, door te weigeren twee aanvragen voor een vergunning voor het in de handel brengen van de geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik CT-Line 15 % Premix en CT-Line 15 % Oral Powder in het kader van de gedecentraliseerde procedure van richtlijn 2001/82/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik ⁽¹⁾ te valideren, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 32 en 33 van die richtlijn;
- de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep stelt de Commissie dat richtlijn 2001/82/EG het een lidstaat niet mogelijk maakt om in het kader van de gedecentraliseerde procedure een vergunningsaanvraag juridisch en wetenschappelijk te beoordelen. De validatiefase is enkel bedoeld om na te gaan of het ingediende dossier in alle lidstaten gelijk is, of het volledig is en de lijst van betrokken lidstaten bevat, overeenkomstig de voorwaarden van artikel 32, lid 1, van de richtlijn. Verzoekster verwijt verweerster dat zij vergunningsaanvragen met name afwijst op gronden die verband houden met de samenstelling van het geneesmiddel en zijn farmaceutische vorm, de gestelde niet-overeenstemming met het nationale recht en de eventuele risico's voor de volksgezondheid.

De Commissie wijst er ook op dat de lidstaten die betrokken zijn bij een vergunningsaanvraag in de validatiefase verplicht zijn het door de referentielidstaat overgelegde beoordelingsrapport goed te keuren, tenzij zij overeenkomstig artikel 33 van de richtlijn een ernstig potentieel risico voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu aanvoeren. De Franse autoriteiten hebben echter niet de in dat artikel bedoelde procedure gevolgd.

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (PB L 311, blz. 1).